

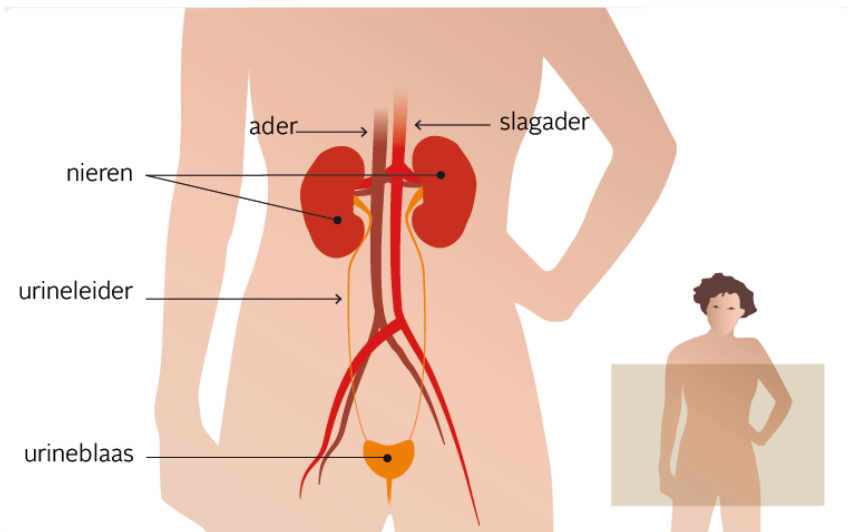
Bloed in de urine

Bij u is bloed in de urine (= hematurie) gevonden. Soms is dit met het blote oog waarneembaar (macroscopische hematurie). De meeste mensen nemen dan contact op met de huisarts. Soms is het bloed echter niet met het blote oog, maar uitsluitend onder de microscoop te zien (= microscopische hematurie). Dit is vaak een toevallsbevinding die bijvoorbeeld bij een keuring wordt ontdekt.

Wat zijn de oorzaken van bloed in de urine?

Bloed in de urine is grofweg in te delen in twee groepen:

- bloed afkomstig uit de nieren
- bloed afkomstig uit de urinewegen (urineleiders, blaas of urinebuis)

Bron: Nierstichting

Bij bloed dat met het blote oog zichtbaar is, is de oorzaak meestal gelegen in de urinewegen. Microscopische hematurie kan zowel uit de nieren als uit de urinewegen komen.

Om de oorzaak te bepalen is er verder onderzoek nodig. Bepalende factoren zijn:

- Zit er eiwit in de urine? Eiwit in de urine (eiwitlek, zie info 2.4 'Eiwitlek') duidt meestal op een oorzaak in de nieren.
- Hoe is de nierfunctie? Dit wordt gemeten in het bloed.
- Hoe zien de rode bloedcellen er onder de microscoop uit? Bloedcellen afkomstig uit de nieren zien er vaak "verfrommeld" uit, omdat ze een "lange reis door de nier" hebben afgelegd voordat ze in de urine kwamen. Bloedcellen afkomstig uit de urinewegen zien er onder de microscoop daarentegen vaak nog "gaaf" uit.
- Wat is uw leeftijd? Bij mensen boven de 50 jaar komen oorzaken in de urinewegen veel vaker voor dan oorzaken in de nieren. Vaak verricht de uroloog dan als eerste een onderzoek naar de urinewegen (door middel van een echo van de nieren of een blaasonderzoek).

Als bovenstaande punten een oorzaak in de nieren doen vermoeden of wanneer het urologische onderzoek geen verklaring heeft opgeleverd, wordt de nefroloog ingeschakeld.

Is verder nieronderzoek noodzakelijk?

Er zijn verschillende nierziekten die tot bloed in de urine (vaak microscopische hematurie) kunnen leiden. Een exacte diagnose is dan alleen te stellen door een stukje nierweefsel te onderzoeken (nierbiopsie). Onder lokale verdoving wordt onder echogeleiding een van de nieren aangeprikt. Met een holle naald wordt een stukje van de nier weggenomen. Dit wordt daarna opgestuurd voor onderzoek onder de microscoop.

Een nierbiopsie wordt niet verricht als er een goede nierfunctie is en er geen grote hoeveelheid eiwit in de urine lekt. Het stellen van een diagnose, en de exacte oorzaak van het bloed in de urine weten, heeft namelijk geen consequenties voor de behandeling. Ontstaat er later toch een groter eiwitlek in de urine of een verslechterende nierfunctie, dan is alsnog een nierbiopt mogelijk.

Belangrijk is het dus om de nierfunctie, eiwitlek en bloeddruk te blijven controleren. In eerste instantie gebeurt dit door de specialist, de huisarts kan later deze controle overnemen.